

рини. Знае ли той, какво нѣщо е остаряването? Човѣкъ остарява, само когато се откаже да живѣе.

Като говоря по този въпросъ, азъ имамъ предъ видъ да разширя вашитѣ разбирания за живота, за Бога, за Христа. Мнозина отъ васъ иматъ механически разбирания за Христа. Нѣкой разправя, че видѣлъ Христа, видѣлъ Бога и Го позналъ. Чудно нѣщо! Видѣлъ Христа, но не живѣе като Него. Позналъ Бога, а себе си не позналъ. Другъ нѣкой говори за добро, за свобода, а не прави добро, нито самъ е свободенъ. Ще излѣзе нѣкой патриотъ на трибуната да говори за народа, да плаче за неговитѣ беди. Говори и плаче за народа, а не живѣе като него. Доста сте плакали. Народътъ не иска да плачатъ за него. Той иска да го разбиратъ, да влизатъ въ положението му. Когато крокодилътъ иска по-лесно да глътне жертвата си, той я облива съ сълзи, да се намокри, та по-лесно да се хлъзга въ устата. Обаче, крокодилскитѣ сълзи не повдигатъ човѣка. Въ природата плачътъ има такъвъ смисълъ, какъвто дъждътъ — за растенията. Плачътъ е на мѣсто само тогава, когато искате да помогнете на нѣкого. Щомъ плачете, за да издесте човѣка, сълзитѣ не сж на мѣсто. Ще кажете, може би, че вие познавате Христа, че следвате Неговия пѣтъ. Ако не можете да се справите съ мъчнотиитѣ въ живота си, ако не искате да живѣете, вие не сте познали Христа. Христось казва: „Това е животъ вѣченъ, да позная Тебе Единнаго Истиннаго Бога.“ Това е животъ вѣченъ да познавамъ Бога, Първото начало на живота, да познавамъ любовта, която създава всички условия за растене и развиване. Христось казва: „Ако думитѣ ми пребждватъ въ васъ, и вие пребждвате въ мене, имате животъ въ себе си.“ Това значи: Ако думитѣ ми живѣятъ въ васъ, и вие живѣете въ мене, между мене и васъ ще става правилна обмѣна, и азъ ще ви се изявя. Ако съвременнитѣ християни се подложатъ на опитъ, много отъ тѣхнитѣ възгледи, отъ тѣхнитѣ идеи не биха издържали. За да издържатъ въ идеитѣ си, тѣ трѣбва да бждатъ изпитани и провѣрени. Като обѣрка работитѣ си, духовенството счита, че другитѣ хора сж виновни за неуспѣхитѣ му. Тѣ търсятъ вината за своитѣ неуспѣхи, за неуспѣхитѣ на цѣлъ народъ ту въ една, ту въ друга религиозна секта и започватъ гонение противъ тѣхъ. И безъ секти, и съ секти, хората си оставатъ едни и сжщи. Коя е причината за неуспѣхитѣ на българитѣ? Сektитѣ ли съсипватъ България?—Не, никога религиознитѣ секти не сж провалили единъ народъ. Ако българитѣ